

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Un moment advertiser.

Dela „Sachsentag-ul” ținut în 1890, atitudinea politică a poporului sâsesc s'a schimbat cu desăvîrșire. Prin hotărârile luate Sașii au enunțat, că abandonă rezistența națională contra politicii de stat a guvernului, ba așa dîcînd nici nu mai fac politică, ci se mărginesc a-și concentra puterile în munca culturală și economică, ear' deputaților aleși de dîșii le dau voe s'între în ori-care dintre actualele partide parlamentare, se înțelege maghiare.

Desfășurarea evenimentelor a arătat, că latitudinea aceasta, lăsată deputaților sâsesci, ei în alegerile trecute au înțeles-o astfel, că fără excepțiune cu toții au intrat în partidul guvernamental. Ba s'a întemplat și mai mult: într'un comitat, într'al Brașovului, alegătorii sași au renunțat chiar la constituirea în partid deosebit sâsesc și s'au contopit cu Maghiarii într'un singur partid guvernamental.

Mai concesiv decît așa nu se poate arăta un popor conșcu de sine. Căci peste ceea-ce au acceptat concetățenii noștri sași dela „Sachsentag” încoace nu ar mai pute merge, decît abandonându-și cu desăvîrșire firea și individualitatea națională.

Credem deci, că ori-cine va admite, că Sașii au ajuns la *non plus ultra* concesionilor, care se pot cere dela naționalitățile nemaghiare din țările coroanei ungare, spre sfîrșitul de a le împăca cu stările de lucruri create dela 1867 încoace. Va admite și aceea, că ceea ce ne îndeamnă pe noi Români să ne „împăcăm” cu aceste stări de lucruri, fie Români sau neromâni, abia ar îndrăzni să pretindă, ca și noi într-o atîta să ne călcăm pe inimă, încât să facem actuale stăpîniri toate concesionile care le-au făcut Sașii.

Ear' în consecuență naturală, dacă Sașii au renunțat la mai mult decît se poate presupune dela noi că vom renunța vr'odată, este evident, că și lor a trebuit să li-se facă mai multe concesii, și ei au trebuit să cîștige, în schimbul jertfelor aduse, mai mult decît putem noi spera, sub ori-ce împrejurări, dela actualul sistem. Aceasta cu atîta mai virtos, că Sașii sînt un popor mic, ear' noi sîntem un popor mare. Sașii sînt izolați de marea națiune germană, ear' noi stăm în ne-

mijlocită vecinătate cu regatul independent al României. Va să dîcă ei, ori-cât de desvolută naționalicesce, nu învoalvă din nici un punct de vedere „primejdia”, care o alcătuiam noi pentru „idea de stat” a modernei politice maghiare.

Pentru a înțelege dar' ce perspectivă am ave în viitor, dacă am intra în apele celor-ce voesc să ne împăce cu politica maghiară, este foarte instructiv să vedem, ce au cîștigat Sașii cu prețul marilor jertfe naționale ce au adus, ei care au renunțat la opoziția națională, care au acceptat întreagă politica guvernului, ba și-au trimis chiar reprezentanții, ca să spriginească acest guvern cu vr'o douăzeci de voturi în parlament.

Concesii reale, după cunoscînțele noastre, Sașii au obținut numai două, a căror valoare încă nu este prea mare: un comite suprem, totodată comite sâsesc, de naționalitatea lor și o modificare demult cerută în statutele așa numitei „universități sâsesci”.

Abstrăgînd, că comite-suprem, ca organ pus la discrețiunea guvernului, poate fi revocat ori-și-cînd, și că aceleași statute ale „universității sâsesci” mai dau guvernului destulă putere de a cassa ori-ce conculs al universității, să dîcem totuși, că aceste concesii sînt reale și că Sașii au cuvinte de a fi mulțumiți cu ele. Dar' bine, numai atîta? Acesta se fie prețul, pentru care un popor se dă legat de mîni și la picioare în mîinile unui guvern, care în atîtea rînduri a mărturisit, că ținta lui politică este „statul național maghiar”?

Se va dîce însă, că Sașii au obținut mai mult.

Da, însă numai la aparență. Așa bună-oară guvernul privește de o concesie făcută Sașilor, că la Făgăraș a trimis pe Sasul Bauszner de comite-suprem, însă în realitate acesta nu este decît un agent al guvernului, pus în coastele Românilor, fără nici un folos real pentru Sași. Tot așa concesionii sînt și celelalte: numirea maghiaronului Maurer la Brașov și înlocuirea pașalelor Bethlen și Bánffy cu alți aristocrați maghiari de o nuanță mai domoală, însă tot așa de adiecți „ideii de stat” și „unității culturale”, ca și fanaticii lor înaintași. Și în definitiv este cel puțin cestiune de controversă, că oare aceste numiri și permutări făcute-le-a guvernul în interesul Sașilor,

sau în interesul seu propriu, temîndu-se ca să nu se rupă coarda prea tare întînsă de regimul lui Tisza. Cu alte cuvinte e cel puțin problematic, că nu s'ar fi făcut aceste schimbări și fără de schimbarea politice sâsesci.

Dar' aceasta este numai o parte a medaliei: și ce vedem pe aversul ei? Vedem că Sașii, ca și noi care nu ne-am „împăcat”, continuă a geme sub aceeași politică desnaționalizatoare, sub același exclusivism de rasă. Continuă a fi administrații și judecați de funcționari, care nu-i înțeleg, continuă a fi considerați de material de experimentare pentru kultur-egylet-uri, continuă a contribui avutul lor pentru instituțiuni culturale maghiare, pe cînd pentru ale lor proprii nu capătă nimic, ba se pretinde, ca să-și scoată limba și din administrația comunelor lor proprii, până chiar și de pe afîșurile din hotelele orașelor lor.

Ei bine, toate acestea le-au putut ave și fără de „Sachsentag”, ear' în fața lor numirea dlui comite sâsesc și modificarea sciutului paragraf odios din statutele universității se reduce la o valoare mai mult ca minimală.

Lîngă toate acestea dacă mai adăugăm goana necualificabilă și batjocura ce au pornit contra Sașilor partidele opoziționale din cauza acestor mici concesii ce le-a făcut guvernul, apoi nu putem decît să dăm deplină dreptate organului sâsesc, cînd dîce, că Sașii vor deveni un moment advertiser pentru naționalitățile nemaghiare și pentru cei-ce tot mai cred, că dela actualul sistem se poate obține ceva pe calea concesionilor.

Îndrumăm deci pe toți apostolii „împăcării”, ai „dualismului româno-maghiar” și ai celorlalte formulări ale părăsirii tradiționalei noastre politice naționale, la exemplul Sașilor, care în schimbul celor mai mari jertfe naționale au obținut numai nisece sfîrșimături și de aci încolo goană și batjocură.

Și repetăm încă odată, noi Români dela politica maghiară nu putem aștepta nici atîta. Concluziunea a tras-o și va mai trage-o poporul românesc.

Asilele de copii. Ministrul de culte și instrucțiune publică a trimis tuturor autorităților bisericesci, precum și inspectorilor școlari o circulară, în care anunță, că planul de învățămînt pentru preparandile de îngrijitoare

pentru asilele de copii s'a stabilit de către minister și are să intre în vigoare *gradatim* cu începere dela anul școlar 1892/93.

O voce germană despre armata austro-ungară. În numărul seu dela 20 Februarie „Kreuzzeitung” publică la loc de frunte un articol, în care ocupându-se cu finacele ordonate ale Austriei și Ungariei, ajunge la următoarele concluziuni: „Este lămurit, că Austro-Ungaria de vre-o 3 ani a ajuns dela deficitul seu, devonit cronic, la un excedent anual. Numai răzîmată pe Germania, milităresce tare, a putut veni Austria în poziția de a-și ordona astfel finacele. Vedem dar' limpede, că Austro-Ungaria seceră cea mai bogată recoltă financiară din alianța sa cu Germania. Ântău prin convențiile comerciale, apoi prin consolidarea financelor, prin regularea foarte costisitoare a valutei, care se poate executa numai pentru că guvernele din Cis și Transleithania cred, că lîngă un vecin milităresce tare își pot negliga armatele proprii.

„Cum am dîs, guvernului militar foarte activ al imperiului nu-i facem prin aceasta nici o imputare, din contră el are cele mai tari cuvinte de a se plînge, că silințele sale întîmpină așa de puțină prevenire. Este în deobște cunoscut, că ministrul de războiu a voit să aporească bugetul anului curent cu 18 milioane, însă delegațiunile au votat numai 4 milioane. De aceea în cercurile agriculturii germani, ca să tăcem de altele, se poate auzi întrebarea, că de ce folos este alianța cu Austria, dacă prin reducerea vămii pe cereale cu $1\frac{1}{2}$ mărci în convenția comercială apasă asupra producătorilor agricole și mai curînd s'au mai târziu va ruina pe mulți supuși credincioși germani; pe acei supuși, care pentru păcatele de neglijare nescusabilă a armatei austriace va trebui să-și dea oasele și sîngele propriu.

„Germania, întrucît îi permit puterile, și-a făcut și-și va face datorința cu respect la capabilitatea sa militară. De aceea poate aștepta, ca și guvernele aliate cu dînsa să-și facă datorința. Cînd doi oameni trag la un car, dreptatea cere, ca amîndoi să-și pună puterile cele mai bune, căci altcum nu merge”.

Alegerile suplimentare în România. Despre batotagiile dela colegiul II. din România cetim, că la Craiova s'au ales guvernamentalul Take Ionescu, ministrul al școalelor și M. N. Săulescu și opoziții G. Ștefănescu și A. Stolojanu; la Iași 3 guvernamentali, la Brăila de asemenea doi guvernamentali.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Februarie st. v.

Situția internă.

Întreagă presa maghiară se ocupă cu cele întemplate în prima ședință a noului parlament. Foile guvernamentale accentuează necesitatea, ca partidul liberal să stee strîns unit în fața atacurilor opoziției. În cercurile guvernului a făcut rea impresie, că mai mulți membri ai partidului liberal în interviuri cu diariste opoziționale au dat păreri rele despre șeful guvernului. Foile opoziționale înregistrează greutățile ce se vor mai face guvernului Szapary, și deja din rezultatul primei ședințe a casei deputaților ajung la conclusia, că Szapary nu va mai sta mult în fruntea afacerilor. Afacerea presiunii casei deputaților este tot încurcată. Se confirmă, că opoziția și mulți membri ai partidului guvernamental vor vota pentru fostul president Péchy. Acesta va eși din clubul liberal, dacă Szapary face din alegerea candidatului seu cestiune de partid. Organul vienez „N. Fr. Pr.” până acum atît de prietenos guvernului maghiar, își schimbă atitudinea, și constatînd alegerea numeroșilor magnați și clericali în casa deputaților, dîce că acest partid nu mai are dreptul de a se numi așa de liberal cum a fost. Mai departe constată, că ministrul-president nu dominează parlamentul, își arată mereu slăbiciunea și astfel înfînă apă pe moara opoziției. Astfel influența opoziției crește și poziția ministerului se clătine. Organul vienez prevede, că noua sesiune parlamentară va fi tot atît de furtunoasă ca și cea trecută.

Relativ la alegerile complementare se scrie, că ministrul Baross va ține mandatul din Raab, ear' în Fünfkirchen și Steinamanger se vor face alegeri nouă. Opoziția speră să învingă în amîndouă. În Ujbánya s'a pus candidatura lui Stefan Tisza, căcut la Ocna-Sibiului. Ugron optează mandatul din Kecskemét, ear' cel din Sătmár, unde încă a fost ales, se dîce că este sigur pentru kossuthistul Váilly, care își va pune candidatura acolo.

Din Germania.

În Reichstag-ul german s'a prezentat un proiect de lege contra trădării secretelor militare și unul

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Nicu Ciobănelul.

— Novela din popor —

de

Ioan Russu Șirianul.

(Urmare.)

Făcîndu-se ziua, Nicu se cobori în sat, se duse la maică-sa acasă, căci i-se părea lui că i-se mai înveselece sufletul dacă o vede. Nu a fost demult acasă, un cioban nu prea poate părăsi turma sa. Chiar și acum numai în paza dulăilor a lăsat-o.

Plecă și d'acasă, după-ce-și îmbracă cele mai bune haine. Se invită mult pe lîngă curtea nemeșului Farkas. Poate va vedea vre-un servitor, să-l întrebe despre Ilona, să-i spună că ar vol să vorbească cu ea cel puțin o vorbă. De unde să poată însă da acum față cu vre-un servitor? Porțile erau închise ca la o cetate, zidul înalt, și înzadar ar bate la poartă, căci nimeni nu l-ar lăsa în curte, ar asumați numai cu câinii asupra lui, ori ar trage cu pușca în el.

Umblă mult în sus și în jos pe dinaintea casei nemeșeci, dar nu zări nici un suflet de om pe acolo. Casa era ca pustie. Cei dintr'însa se așteptau, se vede, la ceva rău, căci se închisera bine.

Și cu cît trecea ziua, cu atît durerea se măria în inima lui, cu atît i-se turbura mai mult sufletul.

Să stee el ca un neputincios, și să aștepte pînă-ce va sosi gloata mare, care apoi să facă praf tot ce va găsi în casa nemeșului?

Să nu se poată el ajuta, întocmai cum nu se poate feri de uragan un copil care este într'un câmp!

Ear' cînd sosi seara, cînd în adevăr auzi șgomotul oștenilor care intrară în sat, cînd îi vădî repedîndu-se asupra casei lui Farkas, îi venia să se arunce asupra lor să-și sfîrșime pe toți, ori să le dîcă să-l omoare pe el, numai să lase în viață fata, pentru care dînsul venise aci.

Oștenii găsind porțile închise, ear' zidurile fiind înalte, nu putură intra în curtea nemeșului.

Începură dar' a bate în poartă și a striga să li-se deschidă, căci altfel vai și amar de toți căți sînt în casă.

Atunci se arătă la fereastră nemeșul Farkas.

— Ce voiți aci, oameni buni, începî cu blîndețe nemeșul, care pînă acum numai rîstît vorbia cu iobăgimea.

Iobăgimea nu se aștepta la asta. Se uită unii la alții și nu sciau ce să dîcă.

— Vă trebuie bani, eată-i, vă trebuie vitele mele, mergeți, luați-le, sînt în deal, dîse și aruncă jos pe fereastră vr'o câteva pungi pline cu arginți.

Poporul începî să culeagă banii de pe jos, îmbulzîndu-se și făcînd o gălgăie, care țînu vr'o câteva minute.

— Dar' pentru asta ați venit aici, nemernicilor, — rîcînd din toată puterea Gruia Pistricul, care era capul acestei gloate și care era năcăjit, că nemeșul îi socotesce nisece nemernici, ce umblă numai să jefuească și pe care îi poate cumpăra cu bani.

Ear' pe oșteni era năcăjit, pentru-că n'au dat cu petri în nemeș, cînd le aruncase banii. Ci se lasă a fi amăgiți cu o vorbă cu două.

— Viețați și o voui, — strigă mînios Gruia Pistricul și începî să bată cu pumnul stîng în poartă de se clătina din țîțini.

Oștenii, cînd vădura asta, cînd vădura brațul drept al lui Gruia legat și se gîndiră, că aceasta este fapta nemeșilor, și poate se gîndisă și la moartea lui Moș Miron și la alte păcate ale nemeșilor, la vedura pe care o întîlniră cu doi copii în drum, se aprinseră și ei și începura a bate în poartă, care cu toporul, care cu ciomagul și pumnul, strigînd cu toții: moarte, moarte vouă!

Nemeșul, vîdînd că cu buna nu o scoate la capăt, și fiindcă era cu mult mai semeț decît să-și mai roage, începî să-și sparie.

— Dați-vă înderăt dela poarta mea, le dîse, căci altfel arunc moarte între voi.

Răspunsul fu, că oamenii și mai tare începura să deie în poartă.

Vădînd, că nu mai este nădejde de împăcare, Farkas luă pușca și o descărcă între oameni.

Gruia Pistricul era cît pe colo s'o pățească și acum. Glonțul îi șueră pe la ureche și se oprî apoi în pieptul unui oștean.

Mai urmă o împușcătură. Mai cădî jos la pămînt scîldat în sînge un oștean. Ear' ceilalți stătură o clipă încrămeniți, dar' apoi în cealaltă clipă poarta fu ruptă din țîțini, ear' curtea nemeșului plină de oșteni, care strigau de umpleau și vîsduhul de groază.

Nicu Ciobănelul stătea pînă acum deo parte și se uita la cele-ce se întemplă. În această scurtă vreme însă trecu atîta des-nădăjdure, atîta frică și groază prin sufletul seu, de par-că îmbătrînise cu ani de zile.

Poporul furios, împușcarea a doi țărani, toate astea erau lucruri grozave înaintea ochiului. De aci încolo nici nu se mai îndoi, că praf și cenușe are să se facă toată moșia nemeșului, că focul o să-și mistuească casa, ear' pe el și pe ai lui moartea! Ear' cînd vădî oștenii suind treptele spre odaia în care trebuia să fie nemeșul, și pe oștenii spîrgînd ușile, i-se întunecară vederile, se clătina pămîntul cu el; ear' în celalalt minut cădî sfîrșit lîngă zid.

Cât a stat astfel nu scia. S'a deșteptat în brațele fratelui seu. Se simțea slab, ca scăpat de lungoare, abia mai putea să vorbească.

— I-ați omorît pe toți, întrebă Nicu mai mult șoptind decît cu glas.

— Numai fata a scăpat, pe ea nu am găsit-o nicăiri.

— Adevărat vorbesci? întrebă Nicu cu glas mai tare, dar' care tremura, și cu față aprinsă... Spune-mi, adevărat vorbesci, dîse cătră fratele seu luându-l de umeri și scuturându-l de parea că o nouă vieță îi dă noue puteri.

De ce-l scutură așa, de ce i-s'a aprins față? Ce are el cu fata nemeșului, de unde o cunoaște, eată ce se întreba fratele lui, pe cînd Nicu se repedî sus pe trepte, ca să intre în casă.

— Dar' să dărîmă focul în capul tîu, strigă fratele seu vîdîndu-l cum urca trep-

tele la lumina flăcărilor, cari tot mai mult se apropiu de streșină.

Ce mai voia să scie însă Nicu d'asemenea vorbe, ce să se mai gîndească el acum că intră în gura morții?

Într'un minut străbătî toate odăile. Pe Ilona, căci pe ea o căuta, nu o găsi însă nicăiri nici moartă, nici vie.

Eși apoi afară, căci îl îneca fumul.

În urma lui auzî un șgomot ca o detunătură. El însă nu se mai gîndi că ce poate să fie, și că de mai întîrziă, acum ar fi numai scrum și cenușă....

Se gîndia la Ilona. Unde s'o caute, în-cătro să plece?

Eși pe poartă afară și în întunerecul nopții plecă, nici el nu se gîndia în-cătro?!

O nădejde mai avea: că Mărioara, prietena Ilonei, poate să scie unde este Ilona. Dar' ca să afle și el unde este, ar trebui să întănească pe Mărioara.

Și el nu scia unde locuiesc Mărioara. Aceasta îi spusese odată a cui fată este, dar' el a uitat și chiar de ar sci, acum în capul nopții unde să o caute?! Și mai era încă mult pînă dimineața. Mai ales lui i-se părea, că nici-odată nu-i-se va face ziua.

Plecă dar' spre stîna sa, să-și mai vadă odată turma, pe care toată ziua nu o vîdeuse. După ce se va face ziua, o să pornească să caute pe Ilona. Și dacă ar fi acuns-o pămîntul, el și atunci trebuie să o afle, dîcea Nicu în sine mergînd spre munte.

(Va urma.)

despre introducerea stării de asediu în Alsacia-Lorena în cas de război sau de pericol. După proiectul cel din urmă, tradarea de scrii, desemnări sau obiecte militare va fi pedepsită cu temniță grea. Asemenea va fi pedepsită și neglijența în păstrarea secretelor, precum și înțelăsarea denunțării la timp a trădătorilor. După proiectul al doilea în cas de război sau de revoluție comandantul general din Alsacia-Lorena sau substitutul său este împuternicit a proclama starea de asediu și a institui tribunale militare.

Situațiunea în România.

„Era Nouă”, o revistă săptămânală politică ce apare la Iași și se inspiră din cercuri junimiste, se pronunță (nrul 123 din 9 Februarie v.) într-un prim-articol în următorul mod asupra situațiunii:

Partidul conservator a reușit în alegerile generale o victorie strălucită. În cameră ca și în senat, majoritățile care susțin actualul cabinet trec cu mult peste două treimi. Ministerul este dar nu numai garant de orice încercare de vot de blam, dar încă va putea lesne triumfa de obstrucțiunea ce ar putea face opozițiunea.

În cameră afară de dl Dimitrie Brătianu, șeful partidului liberal-național, nu vedem nici o persoană mai marcantă. Nici vîrsta, nici starea de sănătate a domnului Brătianu nu-i vor permite să urmărească cu asiduitate debaterile parlamentului. Oratorii opozițiunii vor fi, de sigur, dl Ștefan de la Ploesci și celebrul Dobrescu (C. C.). Singur dl V. G. Morțun dela Roman se va deda din când în când la jocul ușor al interpelărilor, dar tîrziu deputat socialist este mai mult un literaturat rătăcit în cameră decât un om politic.

La senat opozițiunea este reprezentată prin oameni de mîna întâiu, ca dnii Eug. Stătescu, Vernicu, Blaremburg și Panu. Nici dl Panu, nici dl Stătescu nu sînt violenți în felul lor de a vorbi, și de sigur că printr'înșii discuțiunea nu va degenera niciodată.

Lupta cea înverșunată și furioasă contra guvernului va fi dusă de dnii Vernescu, orator și om politic cunoscut prin lipsa sa de măsură. Temă ne e, că alături cu violențele sublimului Guță, dl Blaremburg însuși va păre un moderat. Așa fiind lucrurile, luptele viitoare din parlament se vor da în condițiuni foarte favorabile pentru guvernul conservator.

Partidul conservator reconstituit poate să fie mîndru de marea încredere ce i-a dat corpul electoral. Țeara a dovedit, că și-a adus mai puțin aminte de neînțelegerile din anii din urmă dintre nuanțele conservatoare, decât de multele fapte bune făcute în cei din urmă patru ani.

Succesul, în adevăr strălucit, pe care partidul conservator l-a obținut în aceste alegeri, cuprinde în el și o lecțiune morită la adresa diverselor nuanțe ale opozițiunii. Legenda reacțiunii s'a risipit. Partidul liberal și cu tovarășii sei vor trebui să caute o armă mai puțin ruginită pentru a combate guvernul actual.

Țeara conștientă de dificultățile pe care poate să le nască complicațiunile exterioare și doritoare de a merge înainte pe calea organizării interne, a refuzat de a urma pe acei care nu puteau să-i promită decât noi frământări.

Partidul conservator va înțelege, sperăm, că țeara așteaptă dela el, înaltă stabilitate, și în al doilea rînd îndeplinirea angajamentelor luate prin apelul către alegători.

Nu mai ținându-și cuvîntul, partidul conservator va dovedi, că merită marea încredere ce corpul electoral i-a redat. Succesul nu trebuie să ne amătească, nici să ne facă să pierdem din vedere mărșăle scop pentru îndeplinirea cărui toate nuanțele conservatoare s'au intrunit.

Și dacă cu adversarii vom avea puțin de luptat, să fim vigilenți cu amicii prea zeloși, care compromit toate guvernele.

Temerea de „amicii prea zeloși, care compromit toate guvernele”, căreia se dă expresiune prin organul junimiștilor, pare a fi într'adevăr nota caracteristică a situațiunii.

Nouă ni-se scriu cu data de 8/20 l. c. dela București, din cercuri bine informate, următoarele asupra situațiunii:

Rezultatele alegerilor Vă sînt cunoscute: guvernul dispune în senat de 3/4, ear' în cameră chiar de 2/3 din toate voturile. Succesul e atât de mare, încât au fost surprinși de el chiar și cei ce l-au obținut.

Lascar Catargiu e scutit cu om energie și chibzuit, care-și cunoaște țeara și scie, cum are să apuce lucrurile, ca să le scoată unde voesc. Puțini vor fi creșt dar', că

opozițiunea va pute să obție majoritatea, când alegerile sînt conduse de Lascar Catargiu. Tocmai fiindcă Lascar Catargiu nu e numai energic, ci totodată și chibzuit, se credea, că și alegerile vor fi conduse cu energie, dar' totodată și cu bună chibzuință, ca guvernul să obție, ce-i drept, o majoritate sigură, dar' nici opozițiunea să nu poată pretinde, că a fost scoasă cu violență din parlament.

Acum, după ce lucrurile au eșit cu totul altfel, oamenii au rămas uimiți și toată lumea se întreabă: Ce are să urmeze mai departe?

Simțământul general este, că trebuie să fie lucruri de tot mari la mijloc, pentru că regele Carol I. s'ă fi luat hotărîrea de a se pune în conflict cu mulți dintre cei mai de vogați susținători ai dinastiei. Ba mulți pretind a scî, care anume sînt angajamentele, pe care conservatorii au trebuit să le iee, pentru-ca să li-se dea puterea în condițiunile în care au primit-o.

În același timp se dice, că opozițiunea nu va lua parte la lucrările corporilor legiuitoare, ci se va declara împinsă în pozițiune de legitimă apărare.

E cîștune de prudență să nu se pună deocamdată prea mult temei pe asemenea conjecturi.

Ani de zile de-arîndul țeara a fost mereu frământată; trebuia deci ca dorința de stabilitate să devină în toate cercurile și mai ales la palat covîrșitoare. Dorința aceasta este și ea singură destulă, pentru-ca să explice energia, poate prea mare, cu care au fost conduse alegerile.

Supărat, așa se dice, de nesfîrșitul șir de crize, regele Carol I. a luat în cele din urmă hotărîrea de a-l însărcina pe Lascar Catargiu să restabilească ordinea așa cum scie el.

Și alegerile ar fi eșit, poate, altfel, dacă Lascar Catargiu le-ar fi condus el singur. Mai erau însă la mijloc și grupurile Labovary și Carp. Dacă Lascar Catargiu a ținut să aibă majoritatea sa, aceste grupuri au ținut și ele să fie bine reprezentate atât în cameră, cât și în senat. Au rămas deci puține locuri pentru opozițiune, și au trebuit să se facă mari opintiri, pentru-ca ea să se nici nu obțină mai multe decât cele ce i-se puteau lăsa.

N'avem dar' nevoie să presupunem, că sînt la mijloc lucruri mari, pentru-ca să ne explicăm și rezultatele alegerilor: lipsa de bună chibzuință și ea destulă explicare.

Multe vor fi voinde să facă oamenii, care compun actualul guvern; ei însă vor face numai ceea-ce vor pute; și deocamdată nu sciu nici ei, ca oameni cuminți, ce vor pute să facă și cît vor pute să meargă împreună.

Aceste nu se vor pute scî decât după constituirea corporilor legiuitoare.

Un singur lucru pare deocamdată sigur: că nici de astă dată regele Carol I. nu se va bucura de stabilitate și de mult dorită liniște.

Deschiderea parlamentului maghiar.

Prima ședință a dietei s'a ținut la 20 l. c.

Contele Szapáry adresează din partea guvernului rugăciunea, ca cel mai în vîrstă deputat să poftască a ocupa locul presidențial.

Csanády Sándor, ca cel mai bătrîn, se ridică dela fotoliul său de deputat și salută de acolo pe aleșii țerii, după care dice:

„Cît despre ocuparea fotoliului președintelui de vîrstă, dacă poftiți a cere dela mine, îl ocup, însă numai cu o condiție: eu la Buda, sub steagul negru-galbîn nu mă duc! (Aplauze în stînga extremă) și fiindcă sînt convins, că nu națiunea este creată pentru rege (mîgure în dreapta), ci regele pentru națiune, să poftască Monarchul a veni aici și e deschide aici parlamentul. De altfel nu primesc presidenția de vîrstă.”

Madarász József părăsește locul său și urcă la scaunul presidențial.

După-ce invită pe cei mai tineri dintre aleși să ocupe locurile de secretari, dice următoarele:

„Onorată casă! Înainte de a dispune cetirea rescriptului prezentat de primul ministru, sînt dator a face o declarațiune. Mă oblig la aceasta cariera mea politică de șeszeci ani, pe care mi-am spus convingerile totdeauna în mod sincer, fără ocolire.

„Constituția noastră strămoșească, tripartita Verböczyană în cap. I, art. 94 spune lămurit, că regele Ungariei de ce dignitari învingușur poate să se prezente în cameră; art. 21 al legii dela 1848 dispune cu hotărîre folosirea exclusivă a aceste ocațiuni a tricolorului național și a emblemei țerii. Durere, practica actuală însă este o odloare a acestor

legi (protestări în dreapta), care până acum nu s'au respectat. (Proteste în dreapta. Să așm! în stînga.) Eu însă voesc să respectez legile acestea și ca președinte de vîrstă prețind respectarea acestor legi. (Aplauze în stînga extremă).

„Dacă dar' dl prim-ministru ne asigură, că cu ocazia deschiderii parlamentului M. S. Monarchul va fi învingușur numai de dignitari maghiari (aprobări în stînga extremă) și că se vor folosi, conform legilor, numai tricolorul național și pajura țerii, atunci primesc domnitatea de președinte de vîrstă. Dar' dacă dl prim-ministru nu ne dă asigurări în această privință, atunci trebuie să declar, că nu pot să urmez cu exercitarea dreptului președintelui de vîrstă în același timp când se calcă legile, și că între astfel de împingurări nu pot conduce camera înaintea regelui. (Aprobări în stînga extremă.) Aștept răspunsul dlui prim-ministru.”

Contele Szapáry declară, că nu se simte îndatorat a face declarațiuni în dieta care nu este încă constituită. Poate însă spune și acum atîta, că deschiderea festivă a parlamentului se va face și de astă dată în același chip cum s'a făcut de 25 ani încoace.

Madarász József părăsește fotoliul de președinte după această declarație a primului ministru, dicînd că nu voesc a presida la călcarea constituțiunii.

Scaunul presidențial este ocupat apoi de Janicsáry Sándor, care dispune cetirea rescriptului depus de primul-ministru.

Csáky István, secretar de vîrstă, cetesce rescriptul, după care ședința se ridică la oarele 11, anunțându-se ședința viitoare pe a doua zi, când s'a ascultat apoi mesajul regal.

În casa magnaților s'au petrecut următoarele:

Președinte de vîrstă a fost contele Bánffy Miklos, ear' notari baronii Rudnyánszky, Radvanszky și Révay. Din partea guvernului erau de față ministrii Szapáry, Baross, Bethlen, Csáky, Josipovich, Szilágyi și Szűgyény.

Primul-ministru Szapáry roagă pe președinte a dispune să se cetesască rescriptul Monarchului privitor la deschiderea casei magnaților și prin care este numit președinte al casei magnaților baronul Vay, în vîrstă de 90 ani, ear' vicepreședinti Szády József și Károlyi Tibor.

Rescriptul este citit de secretarul de vîrstă baronul Rudnyánszky József, după care președintele de vîrstă roagă pe președintele numit să ocupe locul presidențial.

Baronul Vay Miklos ocupînd fotoliul presidențial pronunță un discurs, în care între altele dice:

„Ear' înainte de a ne ocupa de afacerile curente ale noastre, fie-mi permis a da expresiune dorinței mele în chip de rugăciune, ca proria cerească să dea binecuvîntarea sa și peste toată durată sesiunii parlamentare ce începe, ajutînd realizarea tuturor năzuințelor casei noastre, făcute în interesul patriei și al Tronului! — Casa noastră să rămână mereu păzitoare a parlamentarismului nostru ce a prins rădăcini și cuprinde în sine putința unui sistem parlamentar perfect, dîndu-și silința a-l păzi de toate acele eventualități, care nu numai ar slăbi, ori ar distruge parlamentarismul, ci ar periclitiza chiar și independența recăștigată a adoratei noastre patrii.”

Se cetesce apoi mesajul regal, care este ascultat de magnați în picioare.

Se procede în urmă la alegerea comisiunii de verificare, compusă din 15 membri, după care ședința se ridică, anunțându-se cea viitoare pentru a doua zi.

Despre deschiderea festivă a parlamentului din Budapesta primim următoarele amănunte:

Fiind timpul foarte frumos, chiar aspectul orașului a fost cu această ocazie atât de sîrbătoresc, încât nu se ține minte când s'a mai deschis parlamentul cu atîta pompă. Stradele și casele erau toate pavoasate.

Deputații magnați au început să urce dealul spre palat la 10 și jumătate. Toți erau în „diszmagyar”, costume maghiare. Cel dintîi a sosit la Buda primul ministru Szapáry, după el imediat Archiducii Eugen și Augustin. Au fost întimpinăți pe stradă cu strigăte de „éljen” contele Apponyi și Tisza Kálmán. Punct la 11 oare a sosit la Buda primatul Vaszary.

Te Deumul a fost oficiat de însuși primatul în capela St. Sigismund, ocupată de înalți dignitari și reprezentanți diferitelor colegii și asociațiuni.

Întrearea în capelă a M. S. Monarchului a fost salutăată de primatul cu o adună închinare, după care s'a început sîrbătoreșcul „Veni Sancte.”

Serviciul divin s'a terminat la 12 fără un sfert. M. S. Monarchul s'a retras în apartamentele Sale, ear' deputații și magnații au

înterat în sala cea mare (albă) a Tronului. Puțin după-ce ei ocupară loc, se anunță întrearea Monarchului, care ocupă loc pe Tron, de unde ceti mesajul de deschidere, pe care l'am publicat în numărul ȋiarului nostru de ieri, așa cum ni-s'a telegrafat.

După cetirea mesajului deputații și membrii casei magnaților se depărțară, ear' plecarea M. S. Monarchului se anunță printr'un mesager gardei, care prezentă apoi armele, ear' musica intonă imnul dinastiei.

CRONICĂ

M. S. Monarchul rămâne la Budapesta. Foile ce ne sosesc ađi din Budapesta scriu, că starea sănătății Archiducesei Maria Valeria merge atât de bine, încât M. S. Monarchul, pe deplin liniștit, n'are să se întoarcă acum imediat la Viena, ci va rămâne timp mai îndelungat la Budapesta.

Dela Curte. M. S. Monarchul rămînînd în Budapesta, se crie că la Curte se vor da mai multe prînduri și se vor acorda audiențe. Măne la carele 10 va fi prima zi de audiență. Ieri M. S. Monarchul a primit în audiență privată pe primul ministru Szapáry, pe ministrul Szűgyény și pe prințul Lobkowitz, comandant al corpului de armată din Budapesta.

Prîndul dela Curte. Ieri la oarele 6 s'a dat la Curte, în Budapesta, un prînd pentru 28 persoane, dintre care cele mai multe au fost ofițeri superiori.

Cel mai în vîrstă deputat. Foile maghiare scriu, că s'a făcut o greșală când s'a proclamat președinte de vîrstă Janicsáry, căci este un altul, kossuthistul Paly János, protopop catolic ales la Kis Gőrbő, care e de 72 ani, deci cu doi ani mai în vîrstă ca guvernamentalul Janicsáry.

Din Budapesta. Ađi casa de sus a magnaților va ține ședință deschisă. Comisia de verificare a casei de sus va ține ședință măne, Joi. — Partidul național (apponyist) va ține ađi o consfățuire. — Ieri partidul independentist și 48-isti a ținut o ședință care a durat mai mult de două oare. Președintele clubului, deputatul Irányi, a raportat despre întrevedere sa cu primul ministru Szapáry, cărui i-a adus la cunoștință, că opoziția Kossuthistă pretinde și ea alegerea din sinul ei a unui vicepreședinte, după-cum pretinde să fie reprezentată și în diferitele comisii.

Dame de Curte bolnave. Dama de Curte contesa Korniss și baronesa Vécsy s'au îmbolnăvit, după-cum se scrie din Viena, de influență.

Civilizatorii Orientali. În „Magyar Hirlap” de ađi cetim, că după o dare de seamă a profesorului Elek Lajos, în colegiul reformat din Dobrin, această înaltă și patriotică școală ungurească, starea școlii a ajuns scandalosă de tot: cea mai mare mîrdărie domnesce în camerele internatului; mîncarea proastă și insuficientă, și ceea-ce e mai trist, elevii aproape toți sînt nisece stricați: se școală tîrziu, nu învață, joacă în cărți și fac scandal prin oraș și în internat. Așa spune ȋiarul unguresc, și noi nu avem motive a ne doborî.

Cărți vechi. Ni-se scrie din Sighișoara că în lăsamîntul cetățeanului de acolo Demetriu Boiu, răposat la 2/14 Febr., s'a aflat o serie de cărți vechi românești, precum: Întemplările războiului Francezilor și întoarcerea lor dela Moscova 1814; „Polustavă” (ceaslov), tipărit cu multe ilustrațiuni la Buda 1807; „Psaltirea”, tipărită la episcopia Rimnicului 1751; „Pilde filosofice”, românești și grecești, tipărite la Tergoviste 1713, și altele, precum și mai multe manuscrise: vechi de cuprins religioși, istorici etc.

Mandatul baronului Fejérváry protestat. După-cum au putut vedea cetitori nostri din depeșă publicată așară, alegerea ministrului de honved în cercul I. al Budapestei a fost protestată. Protestul s'a înregistrat sub numărul 68, are alăturat pe lîngă dînsul 14 acte și suma de 1000 fl. cît trebuie a se depune cînd se protestează o alegere. A fost adus de o delegație de 9 membri. În protest se aduce ca argument principal faptul, că presidențial a închis votarea la oarele 3, cînd opoziția vota mai în toiu.

Appoyi în casină. Cu ocazia iubileului Casinei-Naționale din Budapesta contele Apponyi, președinte al sîrbării, a rostit un discurs, care a înflăcărat atât de mult pe tinerii magnați, încât l-au ridicat pe orator sus pe umeri și l-au purtat prin saloanele localului casinei. Unii dintre Pestanii politici, guvernamentali, s'au supărat pentru aceasta.

Politică de pe amvon. Duminecă la Hódmezővásárhely, în Ungaria, era să izbucnească o adevărată revoluție între țerani. Aceasta din cauză, că preotul reformat Karancsay Dániel a început să ocărăască de pe amvon pe aceia dintre fiii sei sufletești, care prin voturile lor au ajutat la isbîndă, în alegeri, pe avocatul Endrey Gyula, kossuthist, contra guvernamentalului Vadnay Andor. Poporul a început să facă o gîlgăie așa de mare, după-ce au eșit cu toții din biserică, încât a trebuit să se aducă gendarmi și miliție. Preotul numai cu asistență militară a îndrăsnit să eșe din biserică și să se ducă acasă.

Înmulțirea jurilor în Ungaria. După-cum se scrie, numărul jurilor în Ungaria ar fi vorba să se sporească, și anume la 1 Mai se va înființa în sediul fiecărui table reg. câte un jurin. După o scire din Seghedin, e sigur, că acest oraș va primi la 1 Mai un jurin de presă.

Judecătoria bolnăvi. La tabla regească sînt bolnăvi de influență trei juđi: Vajkay Károly, Polgár Ignátz și Oswald Sándor.

Sciri despre Ciangăi. Sub acest titlu foile patriotice publică sciri foarte îngrijitoare despre starea tristă în care se află Ciangăii din Bucovina, care mor de diferitiți cu grămada și n'au nici un doctor în cele cinci comune unde trăiesc.

Sinuciderea unui tîner. Ref-ritor la scirea despre sinuciderea lui Uffalussy, fiul comitetului-suprem din Szolnok, se scrie, că nu e vorba de sinucidere, ci de o nenorocire în-templată din nebbăgare de seamă.

Despre timp. În urma presiunii mici a atmosferei în Europa-centrală, prin pîrțile noastre vom avea deocamdată timp domol cu precipitațiuni, mai tîrziu ear' o scădere însemnată a temperaturii.

Dile critice în anul 1892. Profesorul Dr. Rudolf Falb a publicat liste complete a ȋilelor critice în 1892, la care sînt în număr de 24. Că ȋile critice de prima ordine sînt indicate: 29 Ianuarie, 28 Februarie, 28 Martie, 26 Aprilie, 26 Mai, 6 Septembrie, 6 Octomvrie, 4 Noemvrie și 4 Decemvrie; de a doua ordine: 12 Februarie, 14 Martie, 12 Aprilie, 24 Iunie, 8 August, 22 August, 21 Septembrie și 20 Octomvrie; în fine de a treia ordine: 14 Ianuarie, 11 Mai, 10 Iunie, 10 Iulie, 23 Iulie, 19 Noemvrie și 19 Decemvrie. Că cele mai critice sînt însemnate: dintre cele de prima ordine 28 Martie, 6 Octomvrie, 26 Aprilie, 28 Februarie, 4 Noemvrie, 6 Septembrie, 4 Decemvrie, 26 Mai, 29 Ianuarie; dintre cele de a doua: 8 August, 21 Septembrie, 22 August, 13 Martie, 20 Octomvrie, 24 Iunie, 12 Aprilie, 12 Februarie; dintre cele de a tria ordine: 23 Iunie, 14 Ianuarie, 10 Iulie, 11 Mai, 19 Noemvrie, 10 Iunie și 19 Decemvrie. 28 Martie, o Lună, o așadar' după procrocirea lui Falb cea mai critică ȋi din anul 1892, ba renumitul prognostic dice, că aceasta va fi cea mai critică ȋi a secolului al nouăsprezecelea.

Scire postala. Oficiul postal și telegrafic în Tușnad, care până acum funcționa numai în decursul sezonului de scaldă, s'a deschis la 2 Februarie a. c. și va funcționa permanent cu serviciu de ȋi restrîns.

Răscoală pe un vapor. După scirea din Triest, pe bordul vaporului „Medea” al Lloydului austro-ungar a isbucnit la 23 Februarie, înainte de plecare la Brasilia, o răscoală între o parte a mateloșilor, care de frica frigurilor galbene nu voiau să plece. Răscoalați au trebuit aduși la ordine cu forța. Președintele Lloydului, baronul Kalchberg, a fost înconșcințat despre acest incident și s'a dus în persoană pe bordul „Medeei”.

Atheneni-Român din București. Eată programa conferențelor din 1892: Joi, 13 Februarie dl Xenopol: „Societatea și moravurile în epoca Fanarioțlor”. Duminecă, 16 Februarie dl Ionescu-Gion: „Dottori-cescul meșteșug în trecutul țerilor române”. Joi, 20 Februarie Drul Urechia: „Dromul la halucinare”. Duminecă, 23 Februarie Delavrancea: „Țeranul nostru și țeranul miseriei”. Joi, 27 Februarie dl Gr. Maniu: „Importanța caracterului național în progresul omenirii”. Duminecă, 1 Martie dl Speranța: „Ideal”. Joi 5 Martie dl N. At. Popovici: „Finance și politică”. Duminecă 8 Martie dl Stef. C. Mihăilescu: „Prejudiți și eresuri”. Joi, 12 Martie dl A. Vlașu: „Curentul Eminescu”. Duminecă, 15 Martie dl A. Teodoru: „Puterea culturii”. Joi, 19 Martie dl Lupul Antonulescu: „Caracterul războinic al Românilor după istorie și literatură”. Duminecă, 22 Martie dl Palade: „Cavur și unitatea Italiei”. Joi, 26 Martie dl Stef. C. Mihăilescu: „Încercările de reformă a învățămîntului public”. Duminecă, 29 Martie dl Gr. Tocilescu: Anastasie Panu. Joi, 9 Aprilie dl G. D. Teodoru: Vieța lui Anton Pann. Duminecă, 12 Aprilie. C. G. Diescu: „Crima și formele ei”. Joi, 16 Aprilie dl N. Ionescu: „Instituțiuni vechi române”. Duminecă, 19 Aprilie dl Stefan Velescu: „Libertatea învățămîntului”. Joi, 23 Aprilie dl Șeineanu: Heliade gramatic și filolog”. Duminecă, 26 Aprilie dl V. A. Urechia: Pesimism. Comitetul Ateneului. Vicepreședinte, V. A. Urechia. Secretar, Ionescu Gion.

Dela universitatea din București. Cetim în „Românul”: Dilele acestea s'a ținut la universitate o întrunire a studenților facultății de drept în scop de a cere înființarea titlului de doctor pe lîngă acea facultate. Au luat cuvîntul domnii Miron Moritzan, Mircea Petrescu, Chioști, Priscianu etc. Unii vorbind contra, alții pentru această propunere. Apoi s'a procedat la numirea unei comisii, care să redigeze un memoriu în acest scop.

Un document prețios. Domnul V. A. Urechia a făcut să intre în biblioteca Academiei-Române un prețios document: o scrisoare a împăratului Leopold al Austriei, din 1692, către Brâncoveanu-Vodă, tratînd despre alianța acestuia cu Austria contra Turcilor.

Duel. Din București se anunță, că între prințul Ghica și Ioan Lecca a avut loc dîlele acestea un duel cu pistolul. S'au dat trei pucături; nici unul nu a fost vătămat, numai palăria prințului a fost găurită.

Balul presei din București. Comitetul de doamne, serie „Timpul”, care patronază balul societății presei, s'a întrunit dîlele trecute la d-na Simona Lahovari, președintă. Acolo s'a hotărît: 1. Balul să se dea în sala Teatrului Național, Luni în 24 Februarie. 2. Prețul unui bilet pentru o persoană să fie 10 lei. Avanscenele 80 lei, benoarele 60 lei; logile de rangul I. 30 lei; logile de rangul II. 20 lei. Pe lîngă acest preț cumpărătorul unei logi este obligat a cumpăra și 4 bilete de intrare cu câte 10 lei. 3. Tombola nu va fi. 4. Cadourile de cotilion, toate originale, vor fi aduse dela Paris. În același timp doamnelor din comitet au subscris suma de 1500 lei pentru plata cadourilor cotilionului. În special d-na Alex. Sc. Ghica s'a oferit a lucra și a dona societății 10 cadouri artistice de preț. Membrii societății și toți diariștii în general, nu-și vor pute exprima în destul recunoștință pentru o atât de generoasă ofrandă. Taxa cotilionului s'a hotărît a fi numai 5 lei de părăche. S'a decis și imprimarea unui album ilustrat foarte frumo. Ilustrațiunile vor fi executate la Viena într-unul din cele mai renumite stabilimente. În urma intrării și altor doamne în comitet, acesta se compune actualmente din 19 doamne și adică: d-na Lahovari, președintă; doamnele Elena Feichidi, M. Filipescu și Elisa Marghiloman, vicepreședinte; doamnele general Iacob Lahovari, Gr. Păucescu, S. Halfon, C. Olănescu, Crisovelsoni, Leng, Rasti, Gr. Cerchez, Emil Lahovari, N. Cerchez, Caton Lecca, Mirea, Gr. Triandafil, Al. Scarl, Ghica, D. H. Laurian, membre.

Un student austriac arestat în Rusia. După cum se telegrafază din Viena, în afacerea studentului dela politehnicul din Lemberg, Schleyen, despre care amănunțat că a fost arestat de către autoritățile rusești la reîntrirea sa din e călătorie în Rusia și internat în Fortăreața Schlessburg, tatăl nefericitului a cerut intervenția clubului polonez al Reichsrath-ului. În urma acesteia clubul polonez a adresat un memorandum ministrului de finance conte Schönborn.

Un interviu la Bismarck. Un domn, care a ceretat nu demult pe principele Bismarck, comunică în „Nordstsee Zeitg.”, că starea sanitară a lui Bismarck e excelentă, principele pare ca întinerit. În decursul convalescenței, dîce acel domn, s'a atins cestiunea, dacă residarea s'a în Friedrichsruh într'adevăr ar fi definitivă. Bismarck ar fi răspuns, ca contrar scriilor răspândite, că ambianța sa s'atosează după satisfacție l'ar împiedica să se ocupe ear' oficii conducătoare, poate nega în modul cel mai hotărît înclinarea de a se reîntrorace eară acolo, unde a ajuns să vadă ziua de 20 Martie 1889. Principele a dîce aceasta cu o întorsătură originală, care pare a însemna, că de puțin de dîre o post de ministru acum, când însemnătatea aceluia e atât de mică.

Dece prim-ministri căduți. În ultimul decemîn în Franța au cădut tocmai dece prim-ministri Freycinet a cădut dîlele trecute a patra oră. Primul cabinet al lui a stat 9 luni la putere; al doilea 6 luni, al treilea 2 luni ear' al patrulea 23 luni.

Tifusul în Rusia. În urma groaznicei foamete ce bătute prin mai multe părți ale Rusiei, a izbucnit totodată și tifusul. La Casan s'a constatat această boală în 66 străzi la 402 case. La Iekaterinburg bătute deasemeni, în cât ori-ce mișcare în oraș a încetat. Străzile sînt pustii.

Exregina Natalia a adresat din Biarritz scrisoare reunitii femeilor din Belgrad. În care scrisoare s'arbească exregina blamează într'un mod foarte aspru cele petrecute în timpul din urmă în Sârbia, și mai ales cele ce s'au făcu împotriva ei. Etată textul scrisorii caracteristice din cuvînt în cuvînt: „Stimatele doamne! În tot timpul și în toate momentele vieții mele, atât în cele fericite, cât și în cele nefericite, inima mea a aflat totdeauna un resunet în inimile D-Voastre. Astăzi, când sînt departe de unicul meu copil și de patria mea, ori-ce dovadă de interes m'ie îndoit de iubită și de scumpă. De aceea scrisoarea D-Voastre m'a mișcat adînc și nu aflu destule cuvinte spre a vă exprima mulțumita mea. Sârbia a ajuns în anii din urmă dîle grele de încercare și dejosire, dîle, în care dela populațiune s'a pretins a jertfi aceea ce fîcăruia e mai scump, anume conștiința. Când m'au părăsit mulți, societatea D-Voastre, în care sînt unite cele mai bune mame, surori și fîce ale Sârbiei, nu s'a lăsat a fi înfricată prin nimic și ea a rămas credincioasă nu numai sentimentelor sale, dar și datoriei sale, care în prima linie consistă într'aceea, de a ține sub steagul firmității caracterului și al moralei. Aceasta nu vi-o vor pune uitării nici-odată generațiunile viitoare și ele vor privi cu durere la aceea ce s'a petrecut înainte de aceea la noi. Eu înse, stimatele dame, vî sînt pentru aceea nu numai mulțumitoare, ci-mi fac sincer și intim o onoare din ea. Primiți asigurarea sentimentelor mele celor mai afertuase și mărire mele cele mai sincere atât pentru D-Voastre, cât și pentru scumpa noastră societate. Natalia.”

VARIETĂȚI.

(Limba maimuțelor). Un American de origine franceză, dl Garner, a plecat în Africa . . . ca să studieze limba maimuțelor.

Ca să-și ușureze studiile, el și-a făcut o pușcă de sîrmă de 2 metri pătrăți, care va fi legată de pămînt cu trei lanțuri de fer, astfel că gorilii, a căror forță extraordinară e cunoscută nu o vor pute fura. Distanța între fire e destul de mare pentru ca să împedea pe maimuțe ca să-și bage laba.

Dl Garnier va sta în această cușcă la o depărtare considerabilă de tovarășii sei de călătorie; dar' un telefon și sonerie electrică îl vor pune în comunicație cu dîșii. Va ave și un fonograf cu care va păstra sunetele proferate de maimuțe și cu un aparat fotografic.

Dl Garnier e un om bine făcut și cu o forță mare musculară.

(Jocul în Congo.) Sîlbatecii numiți Bateci, care locuiesc la Nord de Brazzaville în Congo, joacă aproape în toate nopțile când e lună și se odihnesc în cursul dîlei.

Jocul lor cel mai original și cel mai comun este următorul:

Mai mulți Bateci se așează jos în rînd în giurul unui foc, care îi luminează; vr'o doi-trei muzicanți cîntă dintr'un fel de chitare cu trei coarde; alți doi le țin isonul suflînd pe măsură în nisele fluere; de departe sunetul seamănă cu al unui contrabas; din când în când un cîntător intonează din gură câteva versuri ascuțite și glasul lui ar sparge urechile unui om ne-deprins. În tot timpul cîntă cîntecule, Batecii joacă stînd jos, strîmbîndu-și umerii, ridicînd mâinile și înălțîndu-le, sîrînd cît pot mai mult în sus; astfel cercul se învîrtesce mereu. Cîrînd încep să joace tot pe loc și cei care se află afară din cerc și cîrînd apoi jocul ajunge până în sat și sîlbatecii toți joacă pe locurile unde sînt culcați; asta ține până la răsăritul soarelui, când sîlbatecii cîdînd de oboseală, adorm.

(Limbajul gîinilor.) Un studiu curios e acela, pe care-l face acum un învățat francez Haudrey. El se încearcă să analizeze vorbirea gîinilor.

El procede în același chip ca învățatul american Garnier, care studiază în pădurile Africii vorbirea maimuțelor.

Dl Haudrey a stabilit în mijlocul unei cușce pline cu gîini și de cocoși un fonograf, care înregistrează cu de-amîrîntul toate sunetele articulate ale pasărilor.

Să vedem, poate va face și o gramatică a gîinilor și cocoșilor, începînd de sigur cu verbul a iubi.

Învățatul pregătește un memoriu pe care-l va prezenta peste câteva dîle academiei de științe.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Subscripții, în urma însărcinării eforiei școlare prin conculul seu 12 din protocolul ședinței dela 14 l. c., aduc prin aceasta mulțumită onor. domn August de Herbai, notar cercual, pentru viul interes ce manifestă față cu școala noastră grînițerească din loc, implinind toate rugărilor eforiei de urgență, apoi jertfind chiar din propriul seu pentru a ușura învățămîntul și a provoca în școlari emulațiune în studiere.

Prețuitul domn notar, deși abia de o lună de dîle și-a ocupat postul, în 2 rînduri ni-a onorat școala cu prezența sa. Prima-oară, asistînd la propunerea în școală, a donat mai multor școlari recușite de scris, a doua-oară, asistînd în 13 l. c. la examenul semestral de iarnă, a depus la mîna învățătorului recușite de școală în preț de peste 3 florini spre a fi împărțite între școlari.

Primească deci pentru aceste fapte marimoase, demne de imitat, sincerele mulțumite ale eforiei și pe această cale.

Vețel, 16 Februarie 1892.

Președ. eforial: Secret. eforial:
Alex. Muntean m. p. Aug. Degan m. p.,
înv. dirig.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 24 Februarie n. Ieri s'au mai prezentat petițiuni contra alegerii deputaților Tholdy, Simay, Hock și Purgly. Partidul liberal a hotărît a candida de president al casei deputaților pe Desider Bánffy și de vicepreședinti pe Alexiu Bokross și pe contele Teodor Andrassy. Opozițiile au hotărît a vota pentru Pechy. Guvernorul al băncii austro-ungare va fi în cîrînd numit profesorul I. Kautz.

Paris, 24 Februarie n. Freycinet a refuzat misiunea de a forma cabinetul. Carnot a conrețut pe Rouvier cu aceasta.

Bibliografie.

„Transilvania”. Foia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”. Această foie ese la 15 a fiecărei luni în Sibiu. Redactor: Z. Boiu. Anul XXIII. Nr. 2 dela 15 Februarie 1892 are următorul cuprins: Cuvînt la deschiderea adunării generale constituante a despărțimîntului XIII., Șimleu-Silvaniei, a „Asociațiunii transilvane”, ținută la 4 August 1891 în comuna Selsig prin directorul despărțimîntului Alimpiu Barboloviciu. — Rhaeto-Românii. De P. Broșteanu. — Cultura solului în giurul Parisului. De O. B. — Dela Academia-Română. — Din cronica lunară. — Bibliografie. — Proces verbal al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, luat în ședința dela 6 Februarie n. 1892. — Consemnarea contribuțiilor făcute în favoarea școlii de fete a „Asociațiunii transilvane”.

A apărut:

„Scrieri pentru popor”. Compuse de Iuliu Groșorean, învățator. Arad, 1891. Tiparul tipografiei diecesane.

A apărut:

„Despre cultura și literatura românească în secolul al XIX-lea”. Cuvîntare rostită la sîrbarea dîlei patronului liceului Sf. Sava la 5/17 Decembrie 1891 de Ioan Bianu, profesor al liceului Sf. Sava, membru corespondent al Academiei-Române. București, 1891. Stabilimentul grafic I. V. Socec.

În editura papetăriei „N. Cosma” din Iași a apărut o romanță nouă intitulată „O credință” (Glaubst du es?) datorită penei simpaticului și talentatului compozitor musical Carol Decker. Romanța e dedicată „artistei Aristia Romanescu” dela Teatrul Național din București, ear' cuvintele sînt de poetul Carol Scrob.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Post vacant:

— Un post de capelan în parochia de cl. III. din comuna Lugojel, protopresbiteratul Lugojului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele împreună cu acest post sînt: A treia parte din seșiunea parochială consistîtoare din 32 jugure pămînt arător; jumătate din birul proțesc, care face 50 măsuri de cucurz; jumătate din venitul stolar.

Petițiunile sînt a se subțernea până în 11 Martie v. oficiului protopresbiterat gr.-or. în Lugoj.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Februarie st. n.

Sibiu: 36 78 7 63 6

Călindarul dîlei

18/26 Februarie 1892

Iulian. Martiniani.
Gregorian. Victorin.
Soarele: răsare 6.47, apune: 5.99

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Februarie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 736.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observat	Diferența din prețiuș		
731.0	-1.3	-4.6 +7.8-4.9	SO

Din țeară 22 Februarie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta . . .	766	+1.7	O	1
Sătmar . . .	766	+1.9	SO	3
Cluj . . .	770	-1.0	—	—
Orșova . . .	—	+2.2	N	1
Arad . . .	768	+1.6	O	4
Panciova . . .	766	+1.4	S	7

Sosiți în Sibiu.

La 24 Februarie n.

Hotel „Neurivier”. Roth, inginer din Mediaș.
Hartman, Hanusch, Retezar, din Vena, Löwy, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer”. Fischer, Rosenfeld, din Viena, Trautman, din Budapesta, Neuman, din Flinckirchen, comerciați. Const Pop, din Turu-roșu, Boer, căpitan din Dej Pindur din Cărtășoara Lendvay, pretor-suprem. Capesius, Roman, toți din Mediș. Varga, Bonfert, din Șe-ca-mare

Teatru orașenesc.

Joi, 25 Februarie n.

„Schach dem König”.

Comedie istorică în 5 acte de Z. Aug. Schauffert.

Economic.

Starea sîmînturilor în Ungaria. După rapoartele oficioase înscrise la ministrul de agricultură în intervalul dela 7 până la 20 Februarie n., temperatura foarte schimbăcioasă a influențat nefavorabil asupra sîmînturilor neacoperite de zăpadă și puternicul vînt de Nord din dîlele din urmă a atacat o parte a acelora atât de mult, că partea cea mai mare și-au pierdut culoarea verde frumoasă și au păt. Sîmînturile fără zăpadă sufer de gerurile uscate de noaptea și sînt mediocre slabe, cele acoperite de zăpadă sînt diferite, dar' scutite în contra frigului. Relativ bînișor de mulțumitor stau sîmînturile în dreapta și stînga Tisei și în parte în dreapta Dunării. În urmarea temperaturii rele rapia partea cea mai mare e slabă, pe alocurea a și perit deja. De lipsă de nutreț se aud plîngerii numai pe alocurea. Napii de nutreț putredesc prin mai multe locuri, tot asemenea cartofii prin părțile de Nord. Vița de vie încă a suferit mult în timpul din urmă.

Sîmînturile de toamnă. În stînga Dunării în comitatele Bars, Hont, Nógrád și Sohl au iernat, ce e drept, bine, sînt însă slabe și pe aici; multă pagubă a făcut mai ales temperatura cea schimbăcioasă; rapia prin multe locuri e slabă. În dreapta Dunării au suferit mult sîmînturile din cauza temperaturii schimbăcioase, o parte a acelora a perit în urma topirii zăpezii. Între Dunăre și Tisa sîmînturile, deși sînt slabe, au iernat bine, sufer însă din cauza vînturilor reci. În dreapta Tisei sîmînturilor au ajuns ear' sub un vîl de zăpadă și gerurile au putut cauza pagube numai prin puține locuri, sîmînturile sînt verzi și vigoroase. În stînga Tisei sîmînturile partea cea mai mare sînt acoperite de zăpadă și sînt destul de frumoase, deasemenea între Tisa și Murș. În Transilvania sîmînturile deasemenea sînt acoperite de zăpadă și e de sperat că vor eși bine din iarnă.

Stocul de aur și de argint. La finea

anului 1890 stocul de aur și de argint în tesaurale și în băncile diverselor țeri se prezentă precum urmează:

	Milioane de franci	argint	aur
Banca Angliei	—	583	
Banca Scoției	17	77	
Banca de Irlanda	8	77	
Asociațiunea băncilor din New-York	30	396	
Celelalte bănci americane	55	103	
Tesaurul Statelor-Unite	1872	1521	
Banca Franceiei	1246	1126	
Băncile italiene	24	178	
Banca-Națională italiană	24	177	
Tesaurul Italiei	10	106	
Banca imperiului german	240	708	
Banca germ. de emisiune	5	97	
Tesaurul Germaniei	—	150	
Banca-Națională belgiană	43	60	
Banca elvețiană	23	61	
Banca-Națională a Greciei	—	3	
Banca Spaniei	74	152	
Banca Algeriei	13	14	
Banca Terilor-de-jos	137	82	
Banca-Naț. a României	3	41	
Banca Portugaliei	3	27	
Banca Norvegiei	—	63	
Banca Svediei	3	27	
Băncile-Naționale suedeze	24	59	
Banca Danemarcei	—	71	
Banca Rusiei	4	985	
Tesaurul Rusiei	13	136	
Banca austro-ungară	330	135	
Banca Australiei	—	503	
Total	4201	7790	

Aceste stocuri au sporit în anul 1889 cu 110 milioane; ear' în anul 1888 cu 1201 milioane.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 23 Februarie Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 7.70 până 8.80, grâu mestecat 7) până 74 chilo fl. 6.80 până 7.40, sîcără 70 până 72 chilo fl. 5.80 până 6.20, orz 62 până 66 chilo 4.10 până 4.70, ovă 42 până 48 chilo fl. 2.60 până 3.10, cucurz 70 până 74 chilo fl. 3.90 până 4.30, mîlaiu 73 până 82 chilo fl. 4.50 până 5.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.60 până 2.—, sîmîntă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 6.50 până 7.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 6.— până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, păsă de grâu 100 chilo fl. 17.50 până 17.50, fînă nr. 1 fl. 17.40, fînă nr. 3 fl. 16.80, fînă nr. 5 fl. 15.60, sîlînă 100 chilo fl. 52.— până 54.—, unsoare de porc fl. 55.— până 56, sîu brut fl. 20.— până 22.—, sîu de lumini fl. 34.— până fl. 35.—, lumini turnate de sîu fl. 38.— până fl. 40.—, sîpun fl. 20 până 30.—, fîn 100 chilo fl. 1.90 până 2.—, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirt p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 54 cr. până 56, carnea de vițel 45 până 70 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 25 până 28 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Febr. n. 1892.

Sîmînte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
			dela	pînă		dela	pînă
Grân							
Bănățenesc vechiu		74	—	—	75	10.35	10.50
Grân dela Tisa		74	—	—	75	10.35	10.50
Grân „Pesta”		74	—	—	75	10.30	10.45
Grân de Alba-Reg.		74	—	—	75	10.35	10.50
„Bacla”		74	—	—	75	10.35	10.50
Grân ung. de Nord		74	—	—	75	—	—
Sîmînte, vechi ori noue			Sotul		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
						dela	pînă
Sîcără			Nutrețs		70—72	9.75	10.—
Orz			de vină		60—62	6.10	6.80
„			de bore		62—64	6.45	6.90
Ovășe			—		64—66	7.10	8.80
Cucuruz „porumb			băușă		89—41	6.16	6.60
„			de eltoșin		75	5.50	5.55
Mein			—		78	5.50	5.55
Hrișcă			—		—	6.20	6.40
altăru pe toamnă	Grân	de primă.	Baci		10.57	10.99	
	„	de toam.	per 100 chilogr.		9.23	9.80	
	Cucuruz	Maiu-Iun.	—		5.14	5.46	
	„	Sept.-Oct.	—		—	—	
	Ovășe	de primă.	—		6.93	6.95	
„	de toam.	—		—	—		
Produsele diverse		Sotul				Cursul	
						dela	pînă
zevru pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungarească			42—	48.—	
	„	roșie			55—	61—	
	Olen de rap.	rafinat			37.50	38.50	
	Uns. de porc	dela Pesta			54.60	55.—	
	„	dela țeară			—	—	
	Slănină	sventată			42.—	42.50	
	„	sformată			49.50	50.—	
	Său	—			84.—	85.—	
	Prune	—			12.—	12.50	
	Lietar	slavon, nou			15.50	16.—	
„	bănățenesc			15.—	15.25		
Miere	brută			—	—		
„	galbînă strîcănă			37.—	38.—		
Ceară	de Rosenau			189.	191.		
Spirt	brut			21.—	21.50		
„	Drojdiiu de spirit			24.—	24.50		

„HUNEDOARA“, însoțire de anticipațiune și credit în Deva.

CONVOCARE.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit „Hunedoara“ se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

[1965] 1-1

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva, Duminecă la 6 Martie 1892 st. n., la 3 oare d. a., în localul însoțirii.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Alegerea unui președinte, a unui vicepreședinte, precum a doi secretari și doi scrutinători.
2. Raportul direcțiunii cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea casei însoțirii (bilanțul) pe anul 1891; raportul comisiei de supraveghere și hotărârea asupra profitului curat.
3. Statorirea bugetului pe anul 1892.
4. Alegerea directorului și vicedirectorului pe timp de 3 ani, carele e totodată și președintele consiliului.
5. Alegerea a 12 membri în consiliul administrativ pe 3 ani, precum și alegerea casarului, controlorului și a secretarului consiliului.
6. Alegerea comisiei de supraveghere pe timp de un an.
7. Eventuale propuneri (§. 29).

În lipsa membrilor recerși, — de peste jumătate a părților fundamentale, — adunarea se va ține în înțelesul §-lui 25 din statute la 13 Martie a. c. tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiații lor, care asemenea au să fie participanți fundamentali (§. 26.); nime nu poate exercita însă mai mult de 20 voturi (§. 10).

În timpul încheierii bilanțului însoțirea a avut 315 părți fundamentale à 50 fl., 15.750 fl.

Totodată, în interesul bine priceput al însoțirii, și cu deosebire din incidentul alegerilor puse la ordinea zilei, domnii proprietari de părți fundamentale, sunt rugați cu tot adensul, să binevoască a se prezenta în persoană la adunare; ca nu cumva prin ingrămădirea la un loc a plenipotențelor, să poată fi posibilă o eventuală eludare a încrederii deoparte, eară de altă parte, fiecare se-și poată câștiga informațiuni personale despre adevăratul curs al lucrurilor.

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii „Hunedoara“, ținută în Deva la 3 Februarie 1892.

Alexandru Moldovan m. p.,
vice-director.

Nechita Luculetiiu m. p.,
secretar.

Contul bilanțului pro 1891.

Active:		Pasive:	
	fl. cr.		fl. cr.
1. Cassa în numerar	1771 02	1. Părți fundamentale	15750 —
2. În cambii	62979 85	2. Depuneri și interese capitalizate	54254 86
3. În obligațiuni	8191 —	3. Interese la părți fundam. neridicate	243 33
4. În mobilii	241 51	4. Fondul de rezervă	1323 39
5. Anticipațiuni	60 —	5. Beneficii	75 —
6. Anticipațiuni de chirie	50 —	6. Părți fund. nesolv. depin	68 —
7. Sorțuri	39 56	7. Timbru pentru acțiuni	59 09
		8. Profit curat	1559 77
	73332 94		73332 94

Deva, la 31 Decembrie st. n. 1891.

Ioan Lazariciu m. p., Alex. Moldovan m. p., Ioan Simionasiu m. p.,
cassar. vice-director. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghere am examinat contul bilanțului și, confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună ordine, le-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 30 Ianuarie 1891.

Petru Sinea m. p. Avram P. Pecurariu m. p. Nic. Schocander m. p.

Contul profitului și perder. pro 1891.

Spesele:		Venitele:	
	fl. cr.		fl. cr.
1. Interese la depuneri	2695 04	1. Interesele de escompt	4818 02
2. Remunerațiune	1200 —	2. Provisiuni	1187 44
3. Timbru	23 64	3. Diverse accidente	712 52
4. Contribuțiune	488 14		
5. Diverse spese	288 89		
6. Taxe de prezență	263 —		
7. Chirie	200 —		
8. Profit curat	1559 77		
	6717 98		6717 98

Deva, la 31 Decembrie st. n. 1891.

Ioan Lazariciu m. p., Alex. Moldovan m. p., Ioan Simionasiu m. p.,
cassar. vice director. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghere am examinat contul profitului și perderilor și, confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună ordine, le-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 30 Ianuarie 1891.

Petru Sinea m. p. Avram P. Pecurariu m. p. Nic. Schocander m. p.

Magazină mare de mobile.

A. VERBOȘ,

mare fabrică de mobile în Arad.

Piața-Andrássy Nr. 6, casa proprie, înătră hotelul „Trei crai“ și „Cheia“

(întrarea de către piața).

Ofere [1179] 6-25

Depozitul său de mobile

bine arangiat, și provădit cu tot soiul de mobiliatură pentru:
saloane, prânzătoare, dormitoare și birouri.

Prețuri moderate, serviciu prompt.

Piața-Andrássy Nr. 6, înătră hotelul „Trei crai“ și „Cheia“.

A apărut și se află de vânzare
la Institutul Tipografic în Sibiiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarata.

Traducere
de
G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:
25 cr. = 50 bani.
(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

Toemai a apărut:

Clara Milică

Novelă
de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de
Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au ășit de sub tipar:

Arghir și Elena.

Istoria

preafumosului fclor de craiu și a preafumoasei
fete măleste cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Institutul Tipografic din Sibiiu.

A ășit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul vișet
1892.

Anul VII.
SIBIIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic.“

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călințar astronomic și bisericesc, cu povește economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1892. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corresponzența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Straja, de N. A. Bogdan. — Fata ori tigrul?.. (Poveste arabă). Traducere de Ioan Russu Șirianul. — *Economic*: Ceva despre nutreț și nutrirea vitelor. — Iernatul albinelor. — *Poesii*: „Făurarul“, „Doamna Stanca“ (1601 August 8), de I. Nenițescu. — „Pe lângă boi“... de G. Coșbuc. — „Cu lacrimi“... de A. C. Cuza. — „Banca solitară“, de George Murnu. Socoteala jidănească, de George Adamescu. — *Anecdote din popor*: Țigani flămânzi la Ispravnic. — Țigani la Logofet. — Țigani la Vodă. — Doine populare. — Țigurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate.

Văndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Gheteuri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din oetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fădetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milică.** Novelă de I. Turghenev Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
47. **O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
văndătorilor, se dă rabatul cuvenit.